

Skatteministeriet
Departementet

Den 12. december 1996

Til Folketingets skatteudvalg

Ad L 106 – bilag 4

Dansk Industri har i en henvendelse til udvalget anført, at forslaget har en række uheldige konsekvenser bl.a. med hensyn til forbrænding af biomasse, samforbrænding af affaldsprodukter og indførelsen af afgift på forbrænding af slam på spildevandsanlæg. DI mener ligeledes, at der med forslaget fortsat vil herske tvivl om den kommunale anvisningspligt. Endvidere har Dansk Industri kommentarer til de miljømæssige og erhvervsmæssige konsekvenser i lovforslaget.

Hertil bemærkes:

Ad. Forbrænding af biomasse

Hvad angår forbrænding af biomasse, henvises der til besvarelsen af bilag 3.

Ad. Den kommunale anvisningspligt

I lovforslaget lovfæstes de hidtidige administrative regler for registreringspligten.

Registreringspligten udløses ved deponering eller forbrænding af affald, der er omfattet af den kommunale anvisningspligt. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget fastslås det således, »at det ikke er en betingelse for registreringspligten, at kommunalbestyrelsen har foretaget en aktiv anvisning«. Der kan således ikke længere herske tvivl om, hvornår registreringspligten indtræder, og forslaget kan siges at rette op på den usikkerhed, DI fremfører der måtte herske på området.

Ad. Samforbrænding af affaldsprodukter

Med den foreslåede bestemmelse i forslagets § 1, nr. 10, fritages den del af affaldet, der kan indgå i virksomhedens produkter, for afgiften. Herved skabes incitament til øget genbrug, når virksomhederne i øget omfang søger at udnytte materiale fra det affald, der forbrændes. DI fremfører, at bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 7, vil modarbejde genbrug af en lang række

sekundære råvarer, som mange virksomheder i de seneste år netop har søgt genanvendt. Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at virksomhederne kun bliver afgiftspligtige af det anvisningspligtige affald og ikke af anden forbrænding med henblik på udnyttelse i produktionsprocessen. Efter de hidtil gældende regler ville virksomheden blive registreringspligtig og dermed afgiftspligtig af alt affaldet. Jeg stiller mig derfor noget uforstående over for dette synspunkt, idet de to nævnte bestemmelser netop sigter til at fremme øget genbrug.

Ad. Afbrænding af slam

DI anfører, at afgiften er af ren fiskal karakter. Efter de gældende regler har slam, der er blevet deponeret eller forbrændt uden for spildevandsanlæg, været omfattet af afgiftspligten. Det foreslås, at også slam, der forbrændes på spildevandsanlæg, omfattes af afgiften. Afbrændingen af slam på spildevandsanlæg sidestilles med slam, der afbrændes på forbrændingsanlæg uden for disse anlæg. Forslaget vil derfor kunne medvirke til en højere genanvendelsesprocent for det slam, der opfylder kvalitetskravene for genanvendelse.

Cheminova Agro A/S producerer gødningsproduktet »Cheminova-fosfat«, der består af presset, tørret og granuleret slam fra et biologisk kemisk spildevandsrensingsanlæg. Cheminovafosfaten indeholder små rester af pesticider, som er uønsket i gødningsprodukter.

I dag afsættes Cheminovafosfat efter bestemmelserne i slambekendtgørelsen i samtlige jyske amter.

Cheminova Agro A/S har imidlertid planlagt at etablere et såkaldt kalcineringsanlæg, hvor den organiske del af slammet forbrændes. Efter kalcineringen vil produktet udelukkende bestå af uorganiske salte. Formålet med den beskrevne forbrændingsproces er at fremtidssikre afsætningen af produktet, idet forbræn-